



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs CII. Domine, exaudi orationem meam, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

*Sunt oculi intenti super hos, qui corde fideles
Prospiciunt populis: hos mihi adesse volo.
Pectore qui calant facinus, blanda ore loquentes,
Mendacesq; homines sunt procul arce mea.
Impia corda meis iubeo mox cedere regnis,
Ut Domini reliquum non sit in urbe scelus.*

PSALMVS CII.

Domine, exaudi orationem meam, &c.

MI Deus, exaudi gemitus, lacrymosaq; verba:
Et querula ascendant ad tua tēpla preces.
Ne, rogo, ne abscondas placidi tua numina vultq;
Sed pateant aures ad mea vota tua.
Prateriere dies, ceu fumus in aëra, nostri,
Ut focus, ossa mea, ut torris, adusta iacent.
Languida corda arent, ceu gramina solis ab aestu:
Oblitusq; cibum sumere deficio.
Osibus attritis luētū, caro languida adheret,
Dum fundo lacrymas cum querulo gemitu.
Instar Onocrotali deserti per auia clangens,
Buboni similis per loca sola vagor.
In me dira vomit conuicta perfidus hostis,
Perq; caput iurat scoptica turba meum.

Dum

Dum pro pane mihi cinis est, dum pocula fletu
Misceo, dum lacrymas deuoro & ore bibo.
Causa mali tanti tua & indignatio & ira est,
Me sublatum altè rursus ad ima iacis.
Diffugere dies, ceu praterit umbra, repente:
Membraq; sunt sicco gramine sicca magis.
Ioua, tuum nomen memori nemo eximet auo:
Expers principii sine carensq; Deus.
Exurgens igitur, miseri miserere Sionis:
Te instauratorem tempus & hora petunt.
Flagitat ex animo hoc famulorum fida tuorum,
Materiam & lapides ferre parata, manus.
Ut tua gentiles venerentur nomina sancta,
Et tuus in terris regibus extet honor.
Ut Dominum noscant, qui mœnia clara Sionis
Extruit, hoc ipso robore conspicuum.
Quod facilem obuertat miserorum fletibus aurē,
Nec sinat in ventos ferri & abire preces.
Hæc debent memori in charta perscripta notari,
Ventura ut soboles posteritasq; legat:
Atq; horum nati, & qui mox nascentur ab illis,
Laudibus extollant, concelebrentq; Deum.
Respicit è solio Dominus mortalia sancto,

Prospice

*Prospicit è cælo terrea regna Deus.
Audiat ut gemitus obscuro carcere clausi,
Et morti addictos liberet absq; mora.
Nomina ut in sancto Domini sint clara Sione,
Et laus per Solymas sit celebrata plagas.
Cū populi vnanimis simul ac terra inçlyta regna
Conuenient, Dominū ut debito honore colant.
Interea ipse Deus minuit mihi robur, & illas,
Quas habeo, vires eripit ante diem.
Cui dixi: cur me cursu, pater optime, vita
E medio tollis, nec superesse sinis?
Fundasti terram, & cunctos tu viuus in annos,
Et cælum digiti composuere tui.
Omnia transibunt hæc, te sine fine manente,
Cætera mutantur: tu quod es, illuderis.
Quando uoles formas alias inducere rebus,
Tam facile, ut vestis vertitur, hoc tibi erit.
Sed tu solus habes nunquam variabile numen,
Destituent annos tempora nulla tuos.
Seruorum soboles etiam est mansura tuorum,
Posteritas horum semper eritq; virens.*